

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 49

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 27 ianuarie 2009

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 22 din 8 ianuarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil	2-3	154.	— Decizie pentru eliberarea domnului Barna Tănczos din funcția de secretar de stat la Ministerul Transporturilor și Infrastructurii	12
Decizia nr. 23 din 8 ianuarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (1) din Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare.....	4-5	155.	— Decizie pentru numirea domnului Marin Anton în funcția de secretar de stat la Ministerul Transporturilor și Infrastructurii	13
Decizia nr. 26 din 13 ianuarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și a Legii nr. 343/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.....	6-7	156.	— Decizie pentru numirea domnului Liviu Mănăilă-Maximean în funcția de secretar de stat la Ministerul Sănătății	13
Decizia nr. 28 din 13 ianuarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (5) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	7-8	157.	— Decizie pentru numirea domnului Iulian Matache în funcția de secretar de stat la Ministerul Dezvoltării Regionale și Locuinței	14
Decizia nr. 71 din 15 ianuarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317, art. 318, art. 17 și art. 159 din Codul de procedură civilă	9-10	158.	— Decizie pentru numirea domnului Mircea Ursache în funcția de președinte al Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului	14
Decizia nr. 81 din 15 ianuarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție	10-11	159.	— Decizie pentru eliberarea domnului Marius Gogescu din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice	15
DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU				
153. — Decizie pentru numirea doamnei Ioana Liana Pop în funcția de secretar de stat la Departamentul pentru Relația cu Parlamentul	12	160.	— Decizie pentru numirea doamnei Cristina Trăilă în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice	15
		161.	— Decizie privind încetarea, la cerere, a raportului de serviciu al domnului Mora Victor Aron, secretar general al Ministerului Sănătății	16
			★	
			Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 22

din 8 ianuarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil, excepție ridicată de Viorica Maria Ghioca în Dosarul nr. 12.122/300/2007 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă și de Ioan Robescu și Aurica Livia Robescu în Dosarul nr. 18.866/299/2007 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal răspund autorii Ioan Robescu, Aurica Livia Robescu și partea Ioan Agarici, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei. În acest sens, arată că la Dosarul nr. 2.115D/2008 au fost comunicate adrese prin care autoarea excepției Viorica Maria Ghioca și părțile Ovidiu Olimpiu Oprea, Cecilia Letiția Oprea și Anișoara Mocanu solicită un nou termen în vederea angajării unui apărător.

De asemenea, autorii excepției din Dosarul nr. 2.128D/2008, Ioan Robescu și Aurica Livia Robescu, solicită un nou termen în vederea angajării unui apărător.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererilor de amânare, apreciind că de la data încheierilor de sesizare, respectiv 15 septembrie 2008 și 9 iunie 2008, părțile au avut suficient timp pentru angajarea unui apărător.

Deliberând, Curtea respinge cererile de amânare.

Din oficiu, Curtea pune în dezbatere problema conexării dosarelor nr. 2.115D/2008 și nr. 2.128D/2008.

Părțile prezente nu se opun conexării dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Reținând identitatea de obiect, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, Curtea dispune conexarea Dosarului nr. 2.128D/2008 la Dosarul nr. 2.115D/2008, care a fost primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Ioan Robescu și Aurica Livia Robescu depun la dosar concluzii scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, iar partea Ioan Agarici lasă la aprecierea Curții soluționarea excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența Curții Constituționalitate cu privire la textul de lege criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 12.122/300/2007, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil**. Excepția a fost ridicată de Viorica Maria Ghioca într-o cauză ce are ca obiect o acțiune în evacuare.

Prin Încheierea din 9 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 18.866/299/2007, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil**. Excepția a fost ridicată de Ioan Robescu și de Aurica Livia Robescu într-o cauză ce are ca obiect o acțiune în revendicare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin, în esență, că reclamantul „nu produce niciun titlu care să îi legitimeze calitatea sa procesuală, consacându-se astfel un exercițiu arbitrar al dreptului de proprietate, pârâta, autor al excepției, având dreptul de a nu fi evacuată dintr-un imobil în care își are stabilit domiciliul”. Consideră că reclamantul se consideră mai presus de lege, de vreme ce nu ține cont de obligațiile ce-i revin privitor la drepturile locative ale acestora.

Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Totodată, apreciază că motivarea excepției vizează fondul cauzei, iar nu neconstituționalitatea prevederii legale criticate.

Judecătoria Sectorului 1 București consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 480 din Codul civil sunt constituționale, nefiind contrare dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) și art. 21 din Constituție, de vreme ce se aplică tuturor proprietarilor, fără discriminări, și, de asemenea, nu îngădesc sub niciun aspect dreptul părților interesate de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime. Apreciază că o asemenea reglementare este în concordanță cu regula constituțională potrivit căreia conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de

lege. Totodată, apreciază că dispozițiile art. 27 alin. (1) și art. 41 din Constituție nu sunt incidente în cauza de față.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 480 din Codul civil, având următorul conținut: „*Proprietatea este dreptul ce are cineva de a se bucura și dispune de un lucru în mod exclusiv și absolut, însă în limitele determinate de lege.*”

Autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, ale art. 21 alin. (2) referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 27 alin. (1) relative la inviolabilitatea domiciliului, ale art. 41 alin. (1) privind protecția socială a muncii și ale art. 44 alin. (2) teza întâi privind garantarea dreptului de proprietate privată, ale art. 44 alin. (7) privind respectarea sarcinilor care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului și ale art. 136 referitoare la proprietate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra constituționalității prevederilor art. 480 din Codul civil Curtea Constituțională s-a pronunțat prin mai multe decizii, precum Decizia nr. 873 din 30 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 17 ianuarie 2007, Decizia nr. 925 din 14 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 19 ianuarie 2007, și Decizia nr. 937 din 18 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 790 din 21 noiembrie 2007, Decizia nr. 323 din 13 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 1 aprilie 2008, statuând

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil, excepție ridicată de Viorica Maria Ghioca în Dosarul nr. 12.122/300/2007 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă și de Ioan Robescu și de Aurica Livia Robescu în Dosarul nr. 18.866/299/2007 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 ianuarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

că aceste dispoziții sunt constituționale. Curtea a reținut că prevederile art. 480 din Codul civil dau definiția legală a proprietății, precizând că dreptul de proprietate este atât un drept absolut, ce presupune exercitarea celor trei atribute — *usus, fructus și abusus* —, cât și un drept exclusiv, din punctul de vedere al titularului care îl poate exercita în mod liber, însă cu respectarea ordinii publice și a dispozițiilor imperative ale legii. Astfel, textul de lege criticat este în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (1) teza a doua, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege. De asemenea, textul de lege îi are în vedere pe toți cei vizați de ipoteza normei legale, fără discriminări, fiind astfel respectat principiul egalității cetățenilor în fața legii.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Cât privește critica art. 480 din Codul civil prin raportare la dispozițiile art. 21 din Constituție, Curtea reține că, potrivit acestora din urmă, orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și a intereselor sale legitime, alin. (2) al aceluiași articol stabilind că nicio lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept. Principiul accesului liber la justiție consacrat constituțional implică, între altele, adoptarea de către legiuitor a unor reglementări prin care orice persoană își poate susține și valorifica dreptul de acces la justiție. Astfel, Curtea constată că, în cauză, autorul excepției, care are calitatea de pârât, a avut la îndemână calea procedurală a întâmpinării, reglementată de art. 115 din Codul de procedură civilă, formulată de către acesta, și prin care a răspuns la cererea de chemare în judecată a reclamantului, dreptul de acces la justiție fiind pe deplin respectat.

Totodată, Curtea constată că textul de lege criticat nu contravine nici dispozițiilor constituționale ale art. 27 alin. (1) privind inviolabilitatea domiciliului în situația în care acțiunea în evacuare s-ar admite, de vreme ce alin. (2) al aceluiași articol reglementează o derogare în cazul executării unei hotărâri judecătorești.

Cu privire la celelalte dispoziții constituționale invocate, Curtea reține că acestea nu au incidentat în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 23

din 8 ianuarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (1)
din Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 din Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare, excepție ridicată de Vasile Dinca și Daniela Dinca în Dosarul nr. 6.733/325/2008 al Judecătoriei Timișoara.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 6.733/325/2008, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 din Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare.** Excepția a fost ridicată de Vasile Dinca și Daniela Dinca într-o cauză ce are ca obiect o acțiune în uzucapiune.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată că art. 28 din Decretul-lege nr. 115/1938 impune ca și condiție a dobândirii dreptului de proprietate prin uzucapiune o posesie a bunului de 20 de ani „după moartea proprietarului înscris în cartea funciară”. Susțin, astfel, că prin aplicarea prevederilor Decretului-lege nr. 115/1938 în privința dobândirii dreptului de proprietate prin uzucapiune în regim de carte funciară se creează o discriminare pentru cetățenii din zonele în care există implementat sistemul de carte funciară, cărora li se aplică prevederile acestui act normativ, față de cetățenii din celelalte zone ale țării în care acest sistem se implementează începând cu anul 1996, aceștia din urmă putând dobândi dreptul de proprietate prin uzucapiune dacă exercită o posesie utilă pe o perioadă de 10—20 de ani, respectiv 30 de ani, fără a fi relevantă situația fostului proprietar, respectiv dacă este decedat sau nu. Consideră că prevederile criticate sunt contrare și dispozițiilor constituționale referitoare la garantarea dreptului de proprietate privată.

Judecătoria Timișoara consideră că prevederile criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate. Astfel, faptul că legiuitorul a înțeles să reglementeze două regimuri diferite pentru uzucapiune datorită condițiilor istorice diferite din anumite zone ale țării, cel instituit prin Decretul-lege nr. 115/1938 și cel al Codului civil, fiecare cu condițiile sale specifice, nu contravine principiului egalității cetățenilor în fața legii, de vreme ce prevederile criticate se aplică în mod egal tuturor celor vizați de norma legală. Consideră că nu se încalcă nici dispozițiile art. 44 din Constituție, de vreme ce acestea stabilesc garantarea și ocrotirea proprietății private, iar, în speță, reclamanții, autori ai excepției de neconstituționalitate, nu sunt titularii unui asemenea drept. Totodată, apreciază că prin adoptarea Legii nr. 7/1996 privind cadastrul și publicitatea imobiliară, Decretul-lege nr. 115/1938 a fost abrogat, în materia uzucapiunii fiind aplicabile, în prezent, prevederile Codului civil.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile art. 28 din Decretul-lege nr. 115/1938 sunt constituționale. În acest sens, reține ceea ce a statuat Curtea Constituțională în Decizia nr. 653/2008, și anume faptul că aceste prevederi sunt norme prin care legiuitorul a stabilit un regim diferit în materia publicității bunurilor imobile, pe criteriul apartenenței la spațiul care a fost guvernat de un sistem legislativ diferit față de cel românesc. Consideră că prevederile criticate nu contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 și 44 și, totodată, apreciază că dispozițiile art. 20 din Constituție nu sunt incidente în prezenta cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Prin încheierea de sesizare, instanța a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 din Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare. Însă, din

notele scrise ale autorilor excepției, rezultă că aceștia critică, în realitate, doar prevederile alin. (1) al art. 28 din Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 27 aprilie 1938, având următorul conținut: „*Cel ce a posedat un bun nemișcător în condițiunile legii, timp de 20 ani, după moartea proprietarului înscris în cartea funciară, va putea cere înscrierea dreptului uzucapat [...].*”

Autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului și ale art. 44 privind garantarea dreptului de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, potrivit prevederilor alin. (1) al art. 28 din Decretul-lege nr. 115/1938, cel ce a posedat un bun nemișcător în condițiile legii timp de 20 ani, după moartea proprietarului înscris în cartea funciară, va putea cere înscrierea, în cartea funciară, a dreptului astfel uzucapat.

Cu privire la aplicabilitatea sistemului de carte funciară reglementat prin Decretul-lege nr. 115/1938 ce consacră cazurile speciale de dobândire a proprietății prin uzucapiune înscrise în art. 27—28, Curtea reține faptul că, în absența unor dispoziții cu caracter tranzitoriu, trebuie să se recurgă la interpretarea sistematică a dispozițiilor art. 69 alin. (2) și (3) cu referire la art. 56 alin. (1) și art. 58 alin. (1) din Legea nr. 7/1996, republicată. Sub acest aspect, este de reținut că prin art. 69 alin. (2) din Legea nr. 7/1996, republicată, s-a prevăzut că numai la finalizarea lucrărilor cadastrale și a registrelor de publicitate imobiliară pentru întreg teritoriul administrativ al unui județ își încetează aplicabilitatea Decretul-lege nr. 115/1938, iar în conformitate cu dispoziția alin. (3) al aceluiași articol, doar ca urmare a definitivării cadastrului la nivelul întregii țări se abrogă acest decret. Din această dispoziție a Legii nr. 7/1996, prin care s-a reglementat regimul general al cadastrului și al publicității imobiliare, rezultă voința legiuitorului de a institui o aplicare treptată a noii legi, cu consecința incidenței, în continuare, a vechilor dispoziții ale Decretului-lege nr. 115/1938 în regimul de

carte funciară. În acest sens, este și Decizia nr. 86 din 10 decembrie 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 697 din 14 octombrie 2008.

Critica de neconstituționalitate privește, în esență, faptul că prin menținerea în vigoare a prevederilor Decretului-lege nr. 115/1938 se aduce atingere egalității în drepturi, aplicându-li-se unor cetățeni un statut juridic discriminatoriu față de cetățenii care nu cad sub incidența acestui act normativ, întrucât art. 28 din Decretul-lege nr. 115/1938 impune ca și condiție a dobândirii dreptului de proprietate prin uzucapiune o posesie a bunului de 20 de ani „după moartea proprietarului înscris în cartea funciară”.

Cât privește critica menționată, Curtea reține că, în jurisprudența sa, în deplin acord cu aceea a Curții Europene a Drepturilor Omului, s-a statuat în mod constant că, în sensul Constituției, principiul egalității în fața legii nu înseamnă uniformitate, așa încât, în cazul unor situații diferite, un tratament diferit este posibil atunci când acesta se justifică în mod obiectiv și rațional. Or, aplicabilitatea tranzitorie a dispozițiilor art. 28 din Decretul-lege nr. 115/1938 este justificată obiectiv și rațional de procesul de definitivare a lucrărilor de cadastru și a registrelor de publicitate imobiliară pentru întreg teritoriul țării. Ca efect al aplicării Legii nr. 7/1996, se va realiza însă o unificare legislativă a regimului de publicitate imobiliară.

Cât privește invocarea dispozițiilor constituționale ale art. 44 referitoare la garantarea dreptului de proprietate privată, Curtea reține, de asemenea, că atât în jurisprudența sa, cât și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în Cauza *Fernandez-Molina Gonzales ș.a. contra Spaniei* din 18 octombrie 2002, s-a statuat că dispozițiile privind garantarea și ocrotirea proprietății se aplică numai titularilor dreptului de proprietate; or, în prezenta cauză, autorii excepției nu și-au stabilit calitatea de proprietar, ci tind să o stabilească prin efectul uzucapiunii.

Cu privire la celelalte dispoziții constituționale invocate, Curtea reține că acestea nu au incidență în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (1) din Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare, excepție ridicată de Vasile Dinca și Daniela Dinca în Dosarul nr. 6.733/325/2008 al Judecătorei Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 ianuarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 26

din 13 ianuarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și a Legii nr. 343/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Ioan Vida — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocar — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Simona Ricu — procuror
 Claudia-Margareta Krupenschi — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și a Legii nr. 343/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Mihai Doru Băjan în Dosarul nr. 45.977/3/CA/2007 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, susține că obiectul de reglementare al celor două acte normative criticate nu se circumscrie domeniilor care, potrivit art. 73 alin. (3) din Constituție, se reglementează prin lege organică.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 45.977/3/CA/2007, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și a Legii nr. 343/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.**

Excepția a fost ridicată de Mihai Doru Băjan într-o acțiune de contencios administrativ, având ca obiect anularea unor acte de control prin care au fost impuse obligații de plată a unor taxe și impozite.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia formulează o critică de neconstituționalitate extrinsecă a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și a Legii nr. 343/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, arătând, în esență, că aceste acte normative, prin aceea că modifică sau completează o lege organică — Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, au la rândul lor natura unor legi organice. În consecință, era necesar ca acestea să fie adoptate cu respectarea procedurii corespunzătoare acestei categorii de legi, și nu ca legi ordinare, astfel cum rezultă din mențiunile publicate în Monitorul Oficial al României.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal opinează în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate, deoarece nici ordonanța de urgență a Guvernului și nici legea criticate nu conțin referiri la infracțiuni și pedepse, astfel încât, potrivit art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, să fie necesară adoptarea acestora ca legi organice.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2004, aprobată prin Legea nr. 163/2005, și ale Legii nr. 343/2006 sunt constituționale, deoarece nu se încadrează în categoria legilor organice prevăzute de art. 73 alin. (3) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.281 din 30 decembrie 2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 163/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 1 iunie 2005. Obiect al excepției îl constituie, de asemenea, și Legea nr. 343/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 662 din 1 august 2006.

Autorul excepției de neconstituționalitate nu indică niciun text constituțional sau convențional pretins încălcat.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, în temeiul art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căroră „*Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate*”. Or, în motivarea excepției, autorul acesteia nu precizează un anumit text din Legea fundamentală invocat ca fiind încălcat, iar Curtea, astfel cum rezultă și din jurisprudența sa constantă în materie, nu se poate substitui autorului excepției în ceea ce privește argumentarea pretensei neconstituționalități a textului de lege supus controlului.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și a Legii nr. 343/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Mihai Doru Băjan în Dosarul nr. 45.977/3/CA/2007 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 ianuarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 28

din 13 ianuarie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (5) și (7)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 93 alin. (5) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Mahmud Ali Hassan în Dosarul nr. 3.081/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Se prezintă interpretul de limbă arabă, dl. Dalati Bassam, desemnat în cauză spre a asigura traducerea.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, indicând în acest sens Decizia Curții

Constituționale nr. 276 din 26 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 28 iunie 2005.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.081/2/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 93 alin. (5) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Mahmud Ali Hassan într-o cauză de contencios administrativ privind prelungirea măsurii de luare în custodie publică.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 93 alin. (5) și art. 100 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 și art. 86 din aceeași ordonanță sunt neconstituționale, deoarece ultimul articol menționat nu prevede ca excepție de la aplicarea măsurii returnării și situația în care în favoarea străinului a fost acordată tolerarea rămânerii pe teritoriul României, situație ce ar determina și încetarea măsurii de luare în custodie publică. Prin urmare, în cazul în care se permite rămânerea străinului pe teritoriul României, măsura luării în custodie publică constituie o încălcare a dreptului la libera circulație și a dreptului la libertate.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de

neconstituționalitate este neîntemeiată, motivele invocate de autorul acesteia neavând nicio legătură cu neconstituționalitatea articolelor criticate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 93 alin. (5) și (7), devenite în urma ultimei republicări art. 97 alin. (5) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, sunt în concordanță cu prevederile art. 23 privind libertatea individuală și ale art. 25 referitoare la libera circulație din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 93 alin. (5) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 8 martie 2004. Ulterior, la data invocării prezentei excepții de neconstituționalitate, respectiv 5 iunie 2008, ordonanța de urgență menționată a fost din nou republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008. În urma renumerotării textelor de lege, dispozițiile art. 93 se regăsesc, în prezent, în cuprinsul art. 97, astfel că

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (5) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Mahmud Ali Hassan în Dosarul nr. 3.081/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 ianuarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, în realitate, prevederile art. 97 alin. (5) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, având următorul conținut:

— Art. 97. — Luarea în custodie publică a străinilor: „(5) *Prelungirea duratei de luare în custodie publică a străinilor prevăzuți la alin. (2) care nu au putut fi îndepărtați de pe teritoriul României în termen de 30 de zile se dispune de către curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află locul de cazare, la solicitarea motivată a Oficiului Român pentru Imigrări. Instanța trebuie să se pronunțe înainte de expirarea termenului luării în custodie publică dispuse anterior, iar hotărârea instanței este irevocabilă. [...]*

(7) *În situația în care, ulterior luării în custodie publică a unui străin, se constată existența unuia dintre cazurile prevăzute la art. 92 alin. (1) sau acesta formulează pentru prima dată o cerere pentru acordarea unei forme de protecție, măsura luării în custodie publică încetează de drept. La formularea unei a doua cereri, măsura luării în custodie publică încetează la data acordării accesului la o nouă procedură.”*

Autorul excepției invocă încălcarea prevederilor art. 5 privind dreptul la libertate și la siguranță din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și a dreptului la libera circulație, garantat de art. 25 din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta s-a mai pronunțat în numeroase rânduri asupra conformității dispozițiilor art. 93 alin. (5) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, devenite în prezent art. 97 alin. (5) și (7), față de exigențele dreptului la liberă circulație, a dreptului la libertate și la siguranță. Un exemplu în acest sens este Decizia nr. 225 din 4 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 273 din 7 aprilie 2008, prin care Curtea a reținut, pentru argumentele acolo expuse, compatibilitatea dintre textele de lege criticate și normele constituționale și convenționale invocate.

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 71

din 15 ianuarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317, art. 318, art. 17 și art. 159 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317, art. 318, art. 17 și art. 159 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „A&B Fashion Desing” — S.R.L. în Dosarul nr. 2.523/120/2008 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.523/120/2008, **Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 317, art. 318, art. 17 și art. 159 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „A&B Fashion Desing” — S.R.L. în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei contestații în anulare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) și art. 21 alin. (1)—(3), deoarece legiuitorul a limitat motivele pentru care poate fi exercitată contestația în anulare, prejudiciind astfel grav liberul acces la justiție al celor interesați de a obține îndreptarea unei erori săvârșite printr-o hotărâre judecătorească.

Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 317, art. 318, art. 17 și art. 159 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

— Art. 317: *„Hotărârile irevocabile pot fi atacate cu contestație în anulare, pentru motivele arătate mai jos, numai dacă aceste motive nu au putut fi invocate pe calea apelului sau recursului:*

1. *când procedura de chemare a părții, pentru ziua când s-a judecat pricina, nu a fost îndeplinită potrivit cu cerințele legii;*

2. *când hotărârea a fost dată de judecători cu încălcarea dispozițiilor de ordine publică privitoare la competență.*

Cu toate acestea, contestația poate fi primită pentru motivele mai sus-arătate, în cazul când aceste motive au fost invocate prin cererea de recurs, dar instanța le-a respins pentru că aveau nevoie de verificări de fapt sau dacă recursul a fost respins fără ca el să fi fost judecat în fond.”;

— Art. 318: *„Hotărârile instanțelor de recurs mai pot fi atacate cu contestație când dezlegarea dată este rezultatul unei greșeli materiale sau când instanța, respingând recursul sau admitându-l numai în parte, a omis din greșeală să cerceteze vreunul dintre motivele de modificare sau de casare.”;*

— Art. 17: *„Cererile accesorii și incidentale sunt în căderea instanței competente să judece cererea principală.”;*

— Art. 159: *„Necompetența este de ordine publică:*

1. *când pricina nu este de competența instanțelor judecătorești;*

2. *când pricina este de competența unei instanțe de alt grad;*

3. *când pricina este de competența unei alte instanțe de același grad și părțile nu o pot înlătura.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 977 din 30 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 23 octombrie 2008, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317 din Codul de procedură civilă. De asemenea, prin Decizia nr. 387 din 30 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.041 din 10 noiembrie 2004, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Cu privire la dispozițiile art. 17 și art. 159 din Codul de procedură civilă raportate la dispozițiile art. 317 și 318 din același cod, Curtea arată că nu poate primi critica potrivit căreia legiuitorul, dincolo de limitele stabilite prin Legea fundamentală și în disprețul principiilor sale, ar fi afectat liberul acces la justiție și principiul egalității în drepturi. Dimpotrivă, normele contestate sunt de procedură judiciară și se aplică tuturor persoanelor aflate într-o situație juridică identică. De altfel, în acord cu dispozițiile constituționale ale art. 126 alin. (2), potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, legiuitorul este liber să dispună cu privire la aceasta. În plus, contestația în anulare ca mijloc procedural de acces la o instanță superioară de control este o cale extraordinară de atac de retractare, admisibilă numai în cazurile limitativ prevăzute de lege, prin care se urmărește

anularea unei hotărâri definitive dacă la pronunțarea ei nu s-au observat neregularitățile actelor de procedură ori dacă soluția este rezultatul unei erori materiale evidente (art. 317 și 318 din Codul de procedură civilă). Așa fiind, prin acest mijloc instanța este ținută să verifice numai dacă există vreunul dintre motivele limitativ prevăzute de lege, neputând să examineze justetea soluției pronunțate. Partea interesată are posibilitatea de a-și valorifica drepturile în fața judecătorului fondului ori în fața judecătorului în căile ordinare de atac, fără a se putea admite soluția reexaminării *sine die* a unei hotărâri judecătorești, întrucât, cu excepția materiei penale, liberul acces la justiție este pe deplin respectat ori de câte ori partea interesată, în vederea valorificării unui drept sau interes legitim, a putut să se adreseze cel puțin o singură dată unei instanțe naționale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 317, art. 318, art. 17 și art. 159 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „A&B Fashion Desing” — S.R.L. în Dosarul nr. 2.523/120/2008 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 ianuarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 81

din 15 ianuarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent-șef

excepție ridicată de Teodor Maghiar în Dosarul nr. 11.275/3/2008 al Tribunalului București — Secția a II-a penală.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, apărătorul ales Cezar Bivolaru din cadrul Baroului București, cu delegație la dosar. Se constată lipsa celeilalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Apărătorul ales al autorului excepției pune concluzii de admitere a acesteia, sens în care depune și note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 11.275/3/2008, **Tribunalul București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție**, excepție ridicată de Teodor Maghiar în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 16, 21 și 124 din Constituția României, deoarece statutul specialiștilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție nu oferă garanții de independență și imparțialitate în activitatea pe care o desfășoară, în condițiile în care acționează sub directa conducere, supraveghere și controlul nemijlocit al procurorilor din acest parchet, iar constatările tehnico-științifice efectuate de aceștia constituie mijloace de probă în procesul penal.

Tribunalul București — Secția a II-a penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale atacate nu contravin Constituției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, excepție ridicată de Teodor Maghiar în Dosarul nr. 11.275/3/2008 al Tribunalului București — Secția a II-a penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 ianuarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 11 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art.11: „(1) În cadrul Direcției Naționale Anticorupție sunt numiți, prin ordin al procurorului șef al acestei direcții, cu avizul ministerelor de resort, specialiști cu înaltă calificare în domeniul economic, financiar, bancar, vamal, informatic, precum și în alte domenii, pentru clarificarea unor aspecte tehnice în activitatea de urmărire penală.

(2) Specialiștii prevăzuți la alin. (1) au calitatea de funcționar public și își desfășoară activitatea sub directa conducere, supraveghere și control nemijlocit al procurorilor din Direcția Națională Anticorupție. Specialiștii au drepturile și obligațiile prevăzute de lege pentru funcționarii publici, cu excepțiile menționate în prezenta ordonanță de urgență. De asemenea, specialiștii beneficiază, în mod corespunzător, de drepturile prevăzute la art. 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Constatarea tehnico-științifică efectuată din dispoziția scrisă a procurorului de specialiștii prevăzuți la alin. (1) constituie mijloc de probă, în condițiile legii.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 805 din 3 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 5 august 2008, Curtea Constituțională a statuat că prevederile art. 11 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție sunt constituționale.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent-șef,
Afrodita Laura Tutunaru

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****pentru numirea doamnei Ioana Liana Pop
în funcția de secretar de stat la Departamentul
pentru Relația cu Parlamentul**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Ioana Liana Pop se numește în funcția de secretar de stat la Departamentul pentru Relația cu Parlamentul.

**PRIM-MINISTRU
EMIL BOC**Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Cătălin Ovidiu Baba

București, 27 ianuarie 2009.
Nr. 153.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****pentru eliberarea domnului Barna Tánczos
din funcția de secretar de stat la Ministerul Transporturilor
și Infrastructurii**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Barna Tánczos se eliberează din funcția de secretar de stat la Ministerul Transporturilor și Infrastructurii.

**PRIM-MINISTRU
EMIL BOC**Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Cătălin Ovidiu Baba

București, 27 ianuarie 2009.
Nr. 154.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****pentru numirea domnului Marin Anton
în funcția de secretar de stat la Ministerul Transporturilor
și Infrastructurii**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Marin Anton se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Transporturilor și Infrastructurii.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOCContrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,

Cătălin Ovidiu Baba

București, 27 ianuarie 2009.

Nr. 155.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****pentru numirea domnului Liviu Mănăilă-Maximean
în funcția de secretar de stat la Ministerul Sănătății**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Liviu Mănăilă-Maximean se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Sănătății.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOCContrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,

Cătălin Ovidiu Baba

București, 27 ianuarie 2009.

Nr. 156.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL - MINISTRU****DECIZIE****pentru numirea domnului Iulian Matache în funcția de secretar de stat la Ministerul Dezvoltării Regionale și Locuinței**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Iulian Matache se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Dezvoltării Regionale și Locuinței.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOCContrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Cătălin Ovidiu Baba

București, 27 ianuarie 2009.

Nr. 157.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL - MINISTRU****DECIZIE****pentru numirea domnului Mircea Ursache în funcția de președinte al Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului**

În temeiul art. 15 lit. a) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 8 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2004 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare a Autorității pentru Valorificarea Activelor Bancare prin comasarea prin absorbție cu Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, aprobată cu completări prin Legea nr. 360/2004, cu modificările ulterioare, și al art. 9 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 837/2004 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Mircea Ursache se numește în funcția de președinte al Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOCContrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Cătălin Ovidiu Baba

București, 27 ianuarie 2009.

Nr. 158.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL - MINISTRU****DECIZIE****pentru eliberarea domnului Marius Gogescu
din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Autorității Naționale pentru Reglementarea
și Monitorizarea Achizițiilor Publice**

În temeiul art. 15 lit. a) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2005 privind înființarea Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2006,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Marius Gogescu se eliberează din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOCContrasemnează:Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Cătălin Ovidiu Baba

București, 27 ianuarie 2009.

Nr. 159.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL - MINISTRU****DECIZIE****pentru numirea doamnei Cristina Trăilă
în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Autorității Naționale pentru Reglementarea
și Monitorizarea Achizițiilor Publice**

În temeiul art. 15 lit. a) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2005 privind înființarea Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2006,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Cristina Trăilă se numește în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOCContrasemnează:Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Cătălin Ovidiu Baba

București, 27 ianuarie 2009.

Nr. 160.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

**privind încetarea, la cerere, a raportului de serviciu
al domnului Mora Victor Aron, secretar general
al Ministerului Sănătății**

Având în vedere cererea domnului Mora Victor Aron, secretar general al Ministerului Sănătății, privind încetarea raportului de serviciu, prin acordul părților, transmisă de Ministerul Sănătății prin Adresa înregistrată sub nr. 5/247 din 26 ianuarie 2009,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 97 lit. b) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează, la cerere, raportul de serviciu al domnului Mora Victor Aron, secretar general al Ministerului Sănătății.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOCContrasemnează:Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Cătălin Ovidiu Baba

București, 27 ianuarie 2009.

Nr. 161.

★

RECTIFICĂRI

La Hotărârea Guvernului nr. 24/2009 pentru modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.719/2008 privind organizarea și funcționarea Ministerului Turismului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 41 din 23 ianuarie 2009, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— în anexa „Structura organizatorică a Ministerului Turismului”, în loc de: „*Direcția economică și administrativ*” se va citi: „*Direcția generală economică și administrativ*”.

★

La Decizia primului-ministru nr. 144/2009 pentru numirea domnului Constantin Dan Negru în funcția de subsecretar de stat la Ministerul Tineretului și Sportului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 26 ianuarie 2009, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— în titlu și în cuprinsul articolului unic, în loc de: „... *domnul Constantin Dan Negru se numește în funcția de ...*” se va citi: „... *domnul Constantin Dan Neagu se numește în funcția de ...*”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 323988